

AUTOMOBILEUM 2018

Strana 6

Volvo přišlo k nám

Strana 5

Předávací místo
Strana 13

Rád zkouším a srovnávám

Všichni jsme Karamazové

Strana 17

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umísťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook

WEB:

Škola oslavila 60 let od jejího vzniku. Všichni hosté byli nadšeni, a to nejen z úžasného vystoupení žáků ZUŠ Střezina, ale veliký dojem udělali naši žáci, kteří pomáhali s organizací. Všem jim za to moc děkujeme.

Velká gratulace také patří třídě 3. Mp, která se umístila ve školním šampionátu 2018 na 1. místě. Náš obdiv mají i všichni ostatní, kteří se zúčastnili a v těžké konkurenci spolužáků bohužel neuspěli.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasou-vocolova.cz

Obsah

Reporty z akcí	2
BV elektronik se představuje.....	2
Finále soutěže AUTOOPRAVÁŘ Junior 2018.....	3
Majálesová bitva	4
Přednáška o drogách	4
Soutěž SUSO oboru zedník	5
Volvo přišlo k nám	5
AUTOMOBILEUM 2018.....	6
Vzhůru na závodní dráhu.....	6
Výhled, hvězdy, létání.....	7
Řekli nám.....	8
Ze života žáků	12
Rád zkouším a srovnávám	13
Od kresleného hrdiny k živému.....	14
Za kulturou	16
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	16
Všichni jsme Karamazové	17
Obrazem	18

Milí čtenáři,

právě prohlížíte nové číslo našeho Woco-go-zinu. Opět můžete na své prázdninové cesty přibalit čtení z Voce-lovky a připomenut si tak nejzajímavější události posledních měsíců tohoto školního roku.

Co vám červnové vydání nabízí? Atraktivní soutěž AUTOMOBILEUM 2018 zaměřena celou Vocelovku, která i přes nepříznivé počasí navázala na úspěch v loňském roce. A jak už to bývá, po každé práci je nutné si vydechnout a my jsme rádi, že se s námi stále dělíte o své zájmy a koníčky. Pojďme společně nahlédnout do zákulisí závodů motorových vozidel či sboru dobrovolných hasičů.

Kdo ovládnul letošní ročník AUTOMOBILEA? Kdo jsou soptíci a kdo se motorových závodů účastní jako pořadatel a traťový komisař? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího se dočtete na dalších stránkách.

Pohodové i poučné čtení vám přeje redakce časopisu Woco-go-zin

BV elektronik se představuje

Pro žáky tříd 3.H a 3.D byla v polovině května uspořádána prezentace firmy BV elektronik. Hlavním oborem činnosti firmy je vývoj, výroba a prodej transformátorů, tlumivek

apod. Současně je aktivní v souvisejících „elektrických“ činnostech, jako jsou vývoj a výroba speciálních měřicích systémů, soubory odporových a indukčních zátěží či nejrůznější výrobní stroje. Hlavní provoz má firma v Holicích a aktuálně hledá soustružníky, technology výroby, elektrikáře, skladníky i pracovníky do kanceláří. Žáky zajímaly především informace ohledně pracovní doby, benefitů, které

zaměstnavatel nabízí, možnost profesního růstu ve firmě a samozřejmě také výše finančního ohodnocení.

Finále soutěže AUTOOPRAVÁŘ Junior 2018

Na konci března se uskutečnilo finále celostátní soutěže odborných znalostí a dovedností AUTOOPRAVÁŘ Junior 2018. Soutěž se odehrávala již tradičně v Servisním tréninkovém centru ŠKODA AUTO a.s., Kosmonosy a v Servisním centru ŠKODA AUTO a.s., Kosmonosy. Svě znalosti a dovednosti

ukázali žáci oborů autotronik, automechanik, karosář a autolakýrník. Celkem se finále zúčastnilo 66 žáků z celé České republiky. Teoretická část zahrnovala přednášku, z které byl následně zpracován velice rozsáhlý test. Následovalo poznávání a určování zařízení dílů používaných při opravách silničních motorových vozidel. Praktická část soutěže probíhala na zařízení a vozidlech společnosti Volkswagen, Scania a dalších firem.

Z našich žáků se nejlépe umístil Josef Hašek, který obsadil

krásné 4. místo v oboru karosář, a autotronik Zdeněk Tejchman vybojoval 7. místo.

K dobrému umístění našich žáků bezesporu přispělo velmi kvalitní vybavení dílen současnou diagnostickou technikou a moderními učebními pomůckami, příprava od učitelů odborného výcviku a učitelů odborných předmětů, ale především snaha o důstojnou reprezentaci naší školy.

Majálesová bitva

Florbalový turnaj „Majálesová bitva 2018“ v Předměřicích nad Labem. Naši kluci se

opravdu snažili. Dostali se až do semifinále, kde se hráli velmi vyrovnaný zápas.

Nakonec, bohužel, podleli týmu z Pouchova.

Přednáška o drogách

Na konci května proběhla na Vocelovce přednáška o drogách. Na začátku jsme se rozešli nacházením různých objektů po celé místnosti. Následná prezentace byla rozdělena do několika částí. Nejdříve jsme si vysvětlili, proč a jak se

člověk stane na návykové látce závislý, rozebírali jsme různé typy drog a jejich efekty. Na závěr jsme mohli vidět změny ve vzhledu lidí, kteří užívají drogy. Přednáška byla rozsáhlá a velmi nás zaujala. Velký podíl na její úspěšnosti měl

přednášející, bývalý žák naší školy.

Drahoš Potůček (1. MA)

Soutěž SUSO oboru zedník

Letošního postupového kola soutěže SUSO v Hradci Králové se v oboru zedník zúčastnilo celkem osm družstev z Čech a Moravy. Během dvou dnů týmy prokazovaly odborné

znalosti a zejména dovednosti. Soutěžící prováděli poměrně náročné úkoly jako zhotovení šlechtěné omítky, zdění drobné stavby z materiálu Ytong a provedení zdiva ze zateplených cihelných bloků Wienerberger. Posledním soutěžním úkolem bylo zhotovení komínu Schiedel.

Naši Tomáš Pfeifer a Sviatoslav Motiuk se v celkovém součtu všech disciplín umístili na

prvním místě se ziskem 189 bodů a výborně reprezentovali nejen Vocolovku, ale celý Královéhradecký kraj.

Volvo přišlo k nám

Pro žáky 3. D a 3. H byla koncem května uspořádána beseda se zástupcem firmy Volvo Trucks Česká republika. Firmu příliš představovat nemusel, na rozdíl od nabídky zaměstnání pro naše budoucí absolventy. Obracel se zejména na mechaniky, které momentálně

společnost poptává. Po asi dvacetiminutové prezentaci žáci pokládali dotazy, více či méně relevantní. Největší zájem vzbuzovaly zmínky o benefitech pro zaměstnance, výše platu a pracovní doba, vážnější zájemci se vyptávali podrobněji na náplň práce, možnost či

nutnost „dělat přesčasy“, zajímali se i o případné zaškolení a možný kariérní růst.

Vzhůru na závodní dráhu

Naše škola pořádala ve dnech 16. – 17. 5. 2018 celorepublikovou dopravní soutěž AUTOMOBILEUM 2018. Všechny kraje České republiky vyslaly výběrové týmy ze svých škol. Družstvu Královéhradeckého kraje těsně uniklo třetí místo. Vítězem se tentokrát stalo družstvo z Kraje Vysočina. Konkurence byla opravdu silná a první čtyři místa dělilo jen několik málo bodů.

Kromě soutěže družstev probíhala i soutěž jednotlivců. Absolutním vítězem se stal Adam Havlík z ISŠ Vysoké nad Jizerou. Z Královéhradeckého kraje se Vojtěch Kubec ze SPŠ Hronov umístil na krásném 4. místě a v těsném závěsu za ním na 5. místě pak Jan Štancl se SOŠ a SOU Vocelova.

Účastníci museli prokázat nejen teoretické znalosti, ale

zejména praktické dovednosti. První den řešili dopravní testové otázky, poznávali provozní kapaliny a určovali specifikaci pneumatik. Po náročné první části soutěže byl pro žáky všech škol připraven doprovodný program. O jedinečný zážitek se postaralo nové moderní digitální planetárium a hradecké aquacentrum.

Druhý den soutěžící strávili na polygonu S-drive. Zde bylo připraveno sedm praktických disciplín. Žáci měli za úkol podélně zaparkovat na vyznačeném místě, vyměnit všechna kola na osobním automobilu, prokázat své schopnosti při řízení automobilu v nízké rychlosti. Na kluzné ploše pak museli předvést svou zručnost v ovládní automobilu ve slalomu mezi kuželi i v zatáčce. Jejich řídičské umění prověřilo ovládní nákladního automobilu ve vyznačené dráze. Pro odlehčení byl připraven závod v jízdě na koloběžce. U všech disciplín byla hodnocena nejen kvalita, ale zejména rychlost provedení úkolu.

Součástí druhého dne byl odborný seminář pro všechny účastníky, vedený lektorem dopravně-výcvikového centra S-Drive, na téma bezpečné jízdy a zvládní krizových situací. Po celé dva dny panovala mezi soutěžícími a organizátory výborná nálada, kterou nezkažilo ani deštivé a chladné počasí.

Na projektu se podílely Královéhradecký kraj, město Hradec Králové a ŠKODA AUTO, dále firmy S-Drive, ČESMAD BOHEMIA, CDS NÁCHOD, Šmídl, CS CARGO, ARRIVA a PAP Trutnov. Také díky nim sklídl letošní ročník mnoho kladných ohlasů. Všichni zúčastnění si mimo hodnotných darů od sponzorů odvezli nezapomenutelné zážitky, ke kterým významnou měrou přispěla ŠKODA AUTO zapůjčením nejmodernějších vozů ŠKODA KAROQ, RAPID a OCTAVIA. V těchto pak soutěžící plnili jednotlivé úkoly.

Výhled, hvězdy, létání...

...to všechno čekalo na účastníky soutěže AUTOMOBILEUM 2018 a jejich pedagogický doprovod v rámci exkurze v hradeckém planetáriu. Nečekaným překvapením bylo zastavení autobusu na vyhlídce U Rozárky. K planetáriu pak osazenstvo muselo dojít po svých. Někteří se proti takové „zákeřnosti“ bránili, zejména když se autobus před vchodem do planetária otočil a pochodujícím řidič ještě škodolibě zamával. Po necelé pětiminutové procházce všichni uznali, že ujít 315 metrů není zas až tak obtížné a že zítra budou muset podat výrazně větší sportovní výkony.

Početná skupina se uvelebila do pohodlných měkkých křesel a průvodkyně návštěvníky zasykala spoustou informací. Někteří se dodnes nedokážou rozloučit s velmi rozšířeným omylem, že Slunce má žlutou barvu (ve skutečnosti je bílé). Všem učarovala uměle vytvořená hvězdná obloha a

její proměny během noci i během různých ročních období.

Účastníci exkurze zažili virtuální pohyb mezihvězdným a mezigalaktickým prostorem, měli téměř na dosah planety a další vesmírná tělesa, mohli vstoupit na povrch Marsu nebo Venuše a proletět mezi Saturnem a jeho prstencem.

Poslední částí programu, kterou obstarává 5 unikátních projektorů, vyrobených v Německu speciálně pro promítání noční oblohy na polokouli, byl dokument o historii létání. S průkopníky a vynálezci diváci spoluzažívali jejich úspěchy i pády a uvědomili si, jak dlouhou cestu musela civilizace urazit, než se dočkala technických vymožeností, jakou bezesporu hradecké planetarium je.

Následoval výstup k dalekohledu do kupole. Na pozorování večerní oblohy bylo brzo, pozorování čehokoliv

ostatního na obloze bránily mraky, ale i tak monstrózní dalekohled zaujal. Jako třešnička na dortu zafungoval vstup na terasu, kde se všichni zasmáli vtipné historice z astronomického pozorování a díky dalekohledu přečetli denní nabídku na fasádě vzdáleného marketu.

„Automobileisté“ se poté zcela nabití informacemi a dojmy vděčně nechali odvézt ke škole, kde již čekala večere. Někteří šetřili síly na druhý den, jiní využili nabídky a šli vyzkoušet zdejší aquacentrum.

Řekli nám...

*Vocelovka již podruhé usku-
tečnila velkou dopravní soutěž,
kterou si nenechal ujít žádný
kraj České republiky. Uspořá-
dat tak obrovskou akci však
není nic jednoduchého. Mnoho
žáků školy se aktivně podílelo
na všech přípravách a asisto-
valo při jednotlivých soutěžích.
O své dojmy se podělil Rostík
Kocián z 3. H.*

Jak dlouho trvá a co všechno obnáší příprava celorepubli- kové soutěže?

S akcí jako takovou jsem se le-
tos setkal poprvé, ale řekl
bych, že se musí plánovat
hodně dopředu, právě proto,
že je potřeba sehnat z každého
kraje nějaké reprezentanty.
Taky se musí zajistit spousta
věcí – třeba auta, ve kterých se
bude soutěžit, a místo. Soutěž
tohoto typu těžko zorganizuje-
te na školním dvoře. Dále je
potřeba catering, musí být při-
praven časový harmonogram,
do kterého se pak snaží všichni
vejít. Důležité také je, aby lidé

v zákulisí byli sešraní a aby
každý věděl, co má dělat a taky
to dělat. Vypadne na poslední
chvilí někdo, na koho ostatní
spoléhají, a už je to kompli-
kace. Taky je potřeba být na
všechny možné komplikace být
připraveni a mít záložní síly,
které se použijí. Třeba roz-
hodčí musí mít jasně předem
stanoveno, jak se co hodnotí,
za co se strhávají body. Třeba i
dopravu na místo konání je po-
třeba vyřešit, pochybuju, že
stačí ve středu zavolat a říct: zí-
tra v sedm ráno potřebuju au-
tobus. Nutná je také reklama a
nějaký ten sponzor. A zdaleka
jsem nevyjmenoval všechno,
protože o některých věcech ur-
čitě nemám ani tušení.

Zmiňoval jsi sponzory, jací se do akce zapojili a co nabídli?

Byli to tradičně sponzoři spojení s auty, Škoda auto nám zapůjčila zbrusu nová auta (modely Karoq, Rapid a Octavia), s nimiž se závodilo na trati. Dále se zapojily firmy S-Drive, ČE-SMAD BOHEMIA, CDS NÁCHOD, Šmídl, CS CARGO, ARRIVA a PAP Trutnov, na projektu se podílely samozřejmě Královéhradecký kraj a město Hradec Králové. Zejména díky sponzorům si soutěžící mohli odvézt hodnotné odměny za snahu, píli a vytrvalost.

V jakých disciplínách se soutěžilo a jak bys ohodnotil jejich náročnost?

Disciplín bylo hodně, ale ne všechny se týkaly aut. Jezdilo se na koloběžkách, a to na přesnost a čas. Praktické soutěže se všechny odehrávaly na Polygonu, ale tam už za sebou měli soutěžící teoretické úkoly z prvního dne, tedy testy, které se používají u závěrečných zkoušek v autoškolě a poznávání provozních kapalin z auta. Podle mě byl nejtěžší slalom s nákladním vozem a za nejjednodušší považuju asi rozpoznávání kapalin.

Byl průběh hladký nebo se vyskytly nějaké komplikace? Jaké?

Při akci takového rozsahu by byl zázrak, kdyby se neobjevil žádný problém. Mně osobně se týkal problém s cateringem, jídlo sice bylo zajištěno, ale nějaký šotek způsobil, že v jednu chvíli neměli někteří hladoví organizátoři do čeho kousnout. Nakonec ale hladý nikdo neumřel a o jiných závažnějších komplikacích nic nevím.

Bylo cítit mezi družstvy rivalitu nebo převládal přístup „užít si den“?

Asi bych to nehodnotil podle družstev, ale spíš podle jednotlivců. Někteří jedinci napříč republikou působili „namachrovaně“, k soupeření a hecování samozřejmě docházelo, ale většinou šlo o popichování v souladu se sportovním duchem celé akce, žádné závažné potyčky nebo agresivní či urážlivé chování jsem nezaznamenal.

Podepsalo se deštivé počasí hodně na náladě zúčastněných, nebo to brali sportovně?

Vhledem k tomu, že přšlo od samého rána, trochu se to na atmosféře podepsalo, ale déšť měl i kladné stránky – některé disciplíny byly o to komplikovanější a závodníci si mohli více „zařadit“. Nikomu asi nebylo úplně příjemné stát celý den na dešti, ale naším cílem bylo užít si den bez ohledu na nepřízeň „vyšší moci“.

Myslíš, že akce splnila očekávání organizátorů (příp. soutěžících)?

Akce se určitě povedla, všechno proběhlo tak, jak mělo. Možná byli někteří soutěžící trochu zklamaní, protože každý si přeje ocitnout se na stupních vítězů, ale ty jsou tradičně jen tři. Co se ale zážitků a zkušeností týká, ty člověku zůstávají bez ohledu na umístění. Ohlasy na akci, pokud vím, byly velice pozitivní.

Jsme výjimeční – rozhovor s Petrem Buckem

*Závody motorových vozidel, do kterých patří jak automobily, tak motocykly, jsou velmi oblíbeným a divácky vděčným sportem. Zároveň je to však i sport velmi finančně náročný a hlavně nebezpečný. Málokdo ale může říci, že zná zákulisí tohoto sportu. Tam můžeme nahlédnout s **Petrem Buckem** ze 3. H, který se těchto závodů účastní jako pořadatel a traťový komisař.*

Ahoj Petře, pokud vím, setkal ses při svém koníčku již s mnoha závodníky v motoristických a motocyklistických závodech na přírodních tratiích a uzavřených úsecích. O co vlastně jde a co vykonáváš za práci?

Již čtvrtým rokem se věnuji těmto závodům jako pořadatel a traťový komisař. Vedu skupinu osmi lidí, kteří dohlížejí na bezpečnost během tréninků a závodů. Pro signalizaci používáme barevné vlajky, kterými

signalizujeme stav tratě, například olej na trati, vlhkost tratě, popřípadě jiné problémy. Signalizují se i nehody jezdců, aby se zabránilo dalším srážkám.

Které tratě se dají označit jako přírodní nebo uzavřené?

V České republice jich je osm. Nejznámější a nejproslavenější trať je okruh Tři sta zatáček Gustava Havla v Hořicích, kde závodí pouze motocykly. Závody motorek probíhají také třeba na Dymokurském okruhu. Na okruhu v Nové Pace a na trati v Mladé Boleslavi se zase utkávají pouze automobily.

Jsou tyto závody vždy bezpečné?

To v žádném případě. I když se bezpečnostní opatření neustále zpřísnují, vždy se mohou stát nehody, které bohužel

někdy skončí i smrtí závodníka. To je to nejhorší, co se může stát.

S kterými známými závodníky ses osobně setkal?

Při motocyklových závodech se pravidelně setkávám se slavným závodníkem a několikanásobným mistrem republiky Markem Červeným, který si například v Hořicích již několik let drží traťový rekord. Za automobily mohou uvést například závodníka Václava Fejfaru, který je mistrem Evropy v autokrosu. Samozřejmě jich je ještě mnohem víc, ale na to už není místo.

Budeš v této činnosti pokračovat i po vyučení autoelektrikářem?

Určitě budu, jelikož mě tato práce při závodech velice baví a zároveň mám možnost se setkávat s novými a velmi zajímavými lidmi.

Rád zkouším a srovnávám

Učím se ve třetím ročníku v oboru automechanik-řidič. Ve druhém ročníku nám nabídli absolvovat praxi mimo školní dílny, které jsem během prvého docela poznal. Neváhal jsem ani chvíli, protože rád zažívám nové věci a mám rád různé pohledy pro srovnávání.

Dostal jsem se do autoservisu a pneuservisu Bestdrive asi 15 minut od bydliště, což je vždycky výhoda. Nastoupil jsem tam jako jediný, takže jsem si od prvního dne nemohl stěžovat na nedostatek práce. Musel jsem se rozkoukat a začít, ale vše probíhalo v plném tempu. Naučil jsem se dobře a rychle přezouvat a vyvažovat kola osobních i nákladních automobilů, jako bonus jsem měl i různé zemědělské a pracovní stroje, které do školních dílen nezabloudí.

Na denním pořádku byla také oprava poškozených pneumatik nebo seřizování geometrie. Kolegové mi poradili mnoho „vychytávek“, které nám ve škole neřeknou. Na pracovišti jsem často zůstal až do večera, jelikož mi nabídli kromě

hodin školní praxe také výhodnou brigádu. Doteď bývalé kolegy občas navštěvuji, ať už si chci jen popovídat, nebo potřebuji nějakou radu.

Koncem školního roku jsem plánoval také letní brigádu a nejvíce mě zaujal cardetailing v Autocentru Barth v Hradci Králové. První jednání a pohovor proběhl v příjemné atmosféře, práce byla zajímavá, takže jsem tam strávil skoro celé prázdniny. Domluvil jsem se, že zůstanu i na školní praxi ve třetím ročníku.

Barth je mnohem větší autoservis, než na co jsem byl. Má vlastní lakovnu, klempírnu, myčku, předávací místnost nových aut a mnoho dalšího. V servisu mám 7 kolegů mechaniků, kolektiv mě přijal v míru a pokoji. Pokud jsem se loni jen zapotil, tady se ani nezastavím, je stále co dělat. Již po příchodu leželo na stole 8 zakázek a další přibývaly během dne.

Několikrát denně se opakuje výměna oleje v motoru,

výměna oleje v převodovce, výměna tlumičů, servisní prohlídky, výměna brzdové kapaliny. Velmi pečlivě jsem se naučil provádět tzv. předprodej na nových vozech před jejich předáním, a to díky zakázce na 400 vozů pro jednu nejménovanou firmu. Je potřeba např. zkontrolovat hustotu vzduchu v pneumatikách, diagnostiku, domontovat dorazy na tlumiče případně umístit na kapotu polepy přesně podle přání zákazníka. Časem jsem se dal do řeči s lakýrnickými a nakonec jsem pár dní pomáhal i jim.

Souhrou náhodou nám bylo poškozeno rodinné auto a já jsem se s kolegy dohodl, že si auto celé připravím sám a oni ho nalakují. S výsledkem jsem naprosto spokojen. Akorát jsem při sledování jejich práce pochopil, že lakování vždy nechám na odborníkovi. Barvy mi sice voní, ale nemám na to to „správné oko“, nevidím různé odstíny a nepoznám, kde je potřeba přidat barvu, aby byl výsledek bezchybný.

Později za mnou šéf přišel, že je s mojí prací spokojen a nabídl mi odpolední brigády, jako jsem to měl i loni.

Samozřejmě jsem neváhal a doteď do Barthu chodím, i když

školní praxe před koncem ročníku povinně absolvujeme ve školních dílnách.

Ve volném čase jsem se naučil tepovat interiér (čistit mokrou cestou), rozlešťovat lak na

vozidle či rozlešťovat zašlé světlomety. Vše jsem z bezpečnostních důvodů zkoušel prvotně na svém vlastním autě, ale naštěstí to dopadlo dobře. A tak věřím, že jsem pro svou profesi dobře připraven.

Filip Kinský (3. A)

Od kresleného hrdiny k živému

V očích malých chlapců bývají hrdiny často hasiči a téměř každý kluk se v některém období svého života chce stát hasičem. Někteří si tento sen splní na profesionální úrovni, někteří se stanou dobrovolnými hasiči.

Můj zájem se stát dobrovolným hasičem začal už v raném dětství. Vídal jsem Soptíky (tak se označují malí dobrovolní hasiči podle jednoho animovaného večerníčku) trénovat požární útok v areálu za naší základní školou, kde jsme hrávali s kamarády „fotbálek“ a sledovali jsme je zpovzdálí. Velmi se mi líbilo, jak se Soptíci na trénink svezou hasičským autem a dokážou se skoro vždy sejít v plném počtu.

Bohužel, pro mě spíš bohudík, někdy Soptíkům chyběl člen, a

protože nás znali, tak nás požádali, jestli by jeden z nás doplnil tým, aby mohli pořádně trénovat. Nabídka tedy ke mně přišla sama, nenechal jsem se dlouho přemlouvat, protože mě tento sport velmi zaujal.

Byli rádi a z obyčejného zá-

skoku se stalo pravidelné cvičení. Chyběl jim post proudaře, postupně mi vysvětlili, co a jak mám dělat. Proudář běhá na konec dráhy a tam proudnicí (koncovka na hadici) zasahuje terč. Na tréninku jsem musel od startovní čáry vyběhnout k základně, zapojit hadice a samozřejmě také pilovat

„střelbu“ na terč. Netrpělivě jsem očekával ten okamžik, kdy jsem poprvé vyběhl za dobrovolné hasiče na soutěži.

Požární sport spojuje atletiku

s prvky a úkony z práce hasiče, skládá se ze čtyř disciplín, ale jen dvě jsou týmové. K těm patří štafeta 4x100 metrů s překážkami (např. uhasit skutečný oheň, a v co nejkratším čase donést do cíle proudnicí, která slouží místo štafetového kolíku).

Druhou týmovou disciplínou je požární útok pro 7 členů družstva, musí připojit hadice ke zdroji vody, doběhnout ke 2 terčům (90 metrů) a sestřelit je proudem vody (to je můj úkol).

Individuálními disciplínami jsou běh na 100 metrů s překážkami a výstup na věž. Při běhu nejdřív překonáš dvoumetrovou bariéru, pak s hadicemi běžíš přes kladinu (výška 1,2 m, délka 8 m a šířka 18cm), musíš je propojit a nasadit proudnici. Do 4. patra věže musíš vystoupat po hákovém žebříku, což taky není žádná procházka růžovým sadem. To vše na čas, s čímž já osobně nemám problém, protože běhám od malička a rád, ale samozřejmě má člověk pořád co zlepšovat.

Jenže hasiči jsou týmový sport a jeden z týmu nevyhrává, vždy vyhrává celý tým, který musí být perfektně sehraný. Všichni musíme makat a vložit všechny svoje síly a maximum energie. Nejde se zlepšit ze dne na den, je to pomalý proces, ale vyplatí se to.

Frekvence tréninků záleží na tom, jestli družstvu stačí se spíš bavit, nebo jestli je cílem postupovat na vyšší pozice a mít rychlejší časy. To se pak trénuje několikrát týdně, ať je teplo nebo zima, ať pálí slunce nebo padají kroupy. Neexistuje

říct si: dneska vynecháme, dneska se nám nechce, to je začátek sestupu.

Když stojíš na místech vítězů, tak je ti pak úplně jedno, kolik času, energie a úsilí jsi tomu věnoval, máš radost ze svého výkonu a každé vítězství ti dává naděje a motivaci. Jednou jsme dostali nabídku zúčastnit se soutěže Fire Night Cup, což je liga, která obsahuje vícero závodů, a jejich výsledky se sčítají. Když píšou o pocitech na stupních vítězů, vím, o čem mluvím. Všechny medaile, které jsme získali, sice vyjmenovat nedokážu, nemám tak dobrou paměť☺. Nejčastěji asi bereme stříbro, i když chuť zlata, bronzu i brambor známe.

Průvodce seznamem četby k maturitě

Molière, vlastním jménem Jean-Baptiste Poquelin, klasik světové komedie, se ve svých dílech vysmívá nedostatkům společnosti a lidským slabostem. Jedna z jeho nejznámějších divadelních her je Lakomec. Autor se nechal inspirovat Komedíí o hrnci autora T.

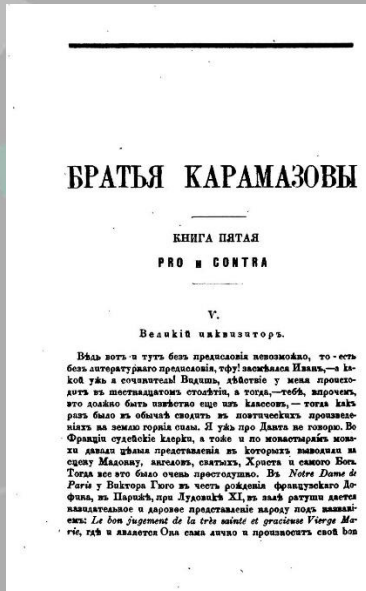
M. Plauta (3. st. př. n. l.). Děj Lakomce, klasicistní komedie, se odehrává v 2. polovině 17. století v Paříži. Hlavní postavou je starý, bezohledný a lakomý Harpagon (latinsky harpago = kořistník), který omezuje své děti, okrádá služebnictvo a touží po mladé ženě Marianě. Svému synovi Kleantovi vybral bohatou vdovu, i když ví, že miluje Marianu. Dceři Elišce našel bohatého starce Anselma. Chce své děti výhodně oženit a provdat. Harpagonovo myšlení se změní, když zjistí, že se jeho milované peníze ztratily. Vzal mu je sluha Čipera, aby pomohl Kleantovi. Výměnou za peníze se Harpagon vzdá Mariany. Ukáže

se, že Mariana a Valér, kterého zase miluje Eliška, jsou děti bohatého Anselma. Ten je ochotný zaplatit obě svatby, a navíc nechce žádné věno. Harpagon už nic nenamítá. Valér se ožení s Eliškou, Kleantes s Marianou. Komedie je zdařilá satira na chorobnou touhu po penězích, mamonářství a lichvářství. Peníze se stávají vášní a ničí lidské vztahy a city. Na české divadelní scéně velmi úspěšně ztvárnil roli Harpagona František Filipovský. Oblíbená je též podoba filmová. Ať už francouzská verze v hlavní roli Louis de Funés, nebo česká televizní adaptace s Viktorem Preissem.

Všichni jsme Karamazové

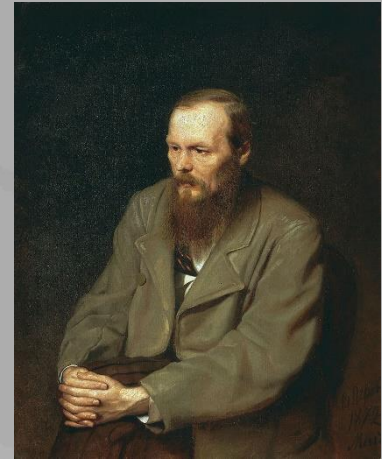
Motto: To víš, čerti na mě nezapomenou! Až umřu, vezmou háky a stáhnou mě dolů do pekla.

Další premiéra na hlavní scéně Klicperova divadla se uskutečnila v dubnu letošního roku. O adaptaci vrcholného románu F. M. Dostojevského

Bratři Karamazovi se postarala režie SKUTR /Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský/. Hra přináší sociálně filosofické pojednání o světu, Bohu a otci, o lásce, o světě bez pravidel. Tomuto světu vládne otec F. Pavlovič Karamazov, který představuje nejhorší lidské vlastnosti. Vypočítavý, chamtivý, krutý a zbabělý. A co jeho synové, jací jsou? Nejstarší Dimitrij zvaný Míťa, důstojník, hazardér, milovník a surovec. Mladší Ivan, cynik, intelektuál. A nejmladší Alexej, pokorný dobrák, který chce všechno urovnat. Je tu ještě Smerďakov, slouha plný pohrdání a nenávisti. A co láska? Hrdá Kateřina Ivanovna, která čeká na naplnění své touhy, Grušenka, smyslná, vypočítavá a nešťastná, Líza, napůl žen a napůl dítě. Náročná divadelní hra není pro

každého.

Celospolečenská témata o víře a nevíře v Boha, otcovraždě, vině a trestu a smyslu života vedou diváka k zamyšlení a úvahám. První dějství je delší a náročnější, druhé už je více dynamické, soudní přelíčení a závěrečné usmíření. Je třeba vyzvednout zejména herecké vystoupení Jiřího Zapletala a Jana Sklenáře, působivé kostýmy a složku pěveckou.

